

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-89 d.d. 25 maart 2013

(mr. C.E. du Perron, voorzitter, mr. M.L. Hendrikse, drs. L.B. Lauwaars, drs. W. Dullemond en G.J.P. Okkema, leden en mr. S.N.W. Karreman, secretaris)

Samenvatting

Aan een hypotheek gebonden beleggingsverzekering die ook het overlijdensrisico dekt. Ook op een tussenpersoon die zoals in het onderhavige geval zijn bemiddeling verleent en adviseert bij de totstandkoming van dergelijke overeenkomsten, rust als professionele dienstverlener een *zelfstandige* taak de consument dienaangaande goed te informeren, ook wat betreft het beleggingsrisico.

De verantwoordelijkheid voor de voorlichting omtrent het hefboomeffect is primair bij de verzekeraar gelegd.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consumenten ingevulde en ondertekende vragenformulier van 8 december 2010;
- de brief van 14 januari 2011 van Consumenten;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consumenten;
- de dupliek van Aangeslotene.

Ook tegen de hierna aan te duiden bank hebben Consumenten een klacht ingediend. Ter zake van het geschil met de bank heeft de Commissie beslist in haar uitspraak Nr. 90 van heden.

2. Overwegingen

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op maandag 2 april 2012 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1 Consumenten, die in 1954 (de vrouw) en 1955 (de man) zijn geboren, hebben begin 1999 door bemiddeling van Aangeslotene bij een bank een beleggingshypotheek ten bedrage van f 360.000,- (€ 163.361,-) gesloten met een looptijd van 30 jaar.

3.2 Van de - aflossingsvrije - hypothecaire lening maakt onderdeel uit een beleggingsverzekering die is gesloten bij een aan de bank in een concernverband gelieerde levensverzekeringmaatschappij. De ingangsdatum van de verzekering is 1 februari 1999. Volgens de offerte van de bank wordt met deze verzekering vermogen opgebouwd waarmee Consumenten 'de hypotheek geheel of gedeeltelijk kunnen aflossen'. Volgens de offerte en de polis bedraagt de eerste vier jaren de premie f 10.153,30 per jaar en de jaren daarna f 1.015,33 per jaar, en is de einddatum van de premiebetaling 1 februari 2019. Volgens de offerte is het doelvermogen na 30 jaar f 700.000,- (€ 317.646,-), is het beleggingsdeel van de premie 100%, is het prognoserendement van de beleggingen 11,00% en is het portefeuillemodel 'zeer offensief'. Volgens de polis is bij in leven zijn van de verzekerden op 1 februari 2029 het belegd vermogen verzekerd. Volgens de offerte en de polis dekt de beleggingsverzekering tevens het overlijdensrisico van Consumenten, waaronder voor de man tot een bedrag van ten minste f 200.000,- (€ 89.401,-). De offerte vermeldt verder: 'De premie en looptijd zijn vast, het doelvermogen kan variëren afhankelijk van het daadwerkelijk gerealiseerde rendement'.

3.3 In januari 2012 hebben Consumenten van hun verzekeraar bericht ontvangen dat op grond van de compensatieregeling een bedrag van € 777,95 op hun polis wordt bijgestort.

4. De vordering en grondslagen

4.1 Consumenten vorderen: vergoeding van hun schade (namelijk het verschil tussen verwachting en realiteit) door Aangeslotene minus de van hun verzekeraar ontvangen uitkering krachtens de compensatieregeling.

4.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
- Consumenten hebben de financiering van hun woning geregeld bij Aangeslotene. Zij hebben gezien hun inkomen en leefwijze verzocht om een hypotheek die zekerheid bood. Zij kregen daarop twee berekeningen met 'een risico over een klein gedeelte' van de bank. Op basis daarvan hebben Consumenten een offerte aangevraagd en hebben zij deze vervolgens ondertekend. In april 2008 vernamen zij echter van een medewerker van de bank dat dit product nooit aan hen verkocht had mogen worden en dat het beoogde doelvermogen door de slechte beleggingsresultaten niet gehaald zou worden. Destijds is geen risicoprofiel ingevuld.

- Door de werking van deze verzekering, en ook door de hoog-/laag premieconstructie van 10:1, zijn de onttrekkingen (overlijdensrisicopremie en kosten) uit de poliswaarde hoger dan de jaarlijkse premie-inleg. De overlijdensrisicopremie zal de komende jaren exponentieel stijgen. Bij een tegenvallend beleggingsresultaat 'eet de polis zichzelf in versneld tempo op'. Dit wordt na het staken van de premiebetaling in 2019 alleen maar erger. Noch Aangeslotene noch de bank hebben Consumenten ooit voor dit risico gewaarschuwd. Tot een handreiking zijn noch Aangeslotene noch de bank bereid. Zij stellen dat Consumenten uit de offerte en de verzekeringsvoorwaarden de werking en het risico van de gekozen constructie duidelijk had moeten zijn. Het hiervoor door Consumenten omschreven probleem blijkt echter niet uit deze bescheiden. Dat deze hypotheekconstructie uitermate risicovol is, met de kans op een flinke restschuld, is nimmer aan Consumenten duidelijk gemaakt.

- Hoewel de hypotheekschuld f 360.000,- was, is het doelvermogen op f 700.000,- gesteld. Als een lager doelvermogen was gekozen, zou bij dezelfde premie het risico aanzienlijk lager zijn geweest.

- Consumenten hebben zich als leek nooit in de door de bank verstrekte jaarlijkse overzichten verdiept. Zij vertrouwden immers op haar en op Aangeslotene. Al jaren is bekend dat bij de wijze waarop in 1998/9 werd geadviseerd vragen gesteld kunnen worden. Ook Aangeslotene onderkende toen niet dat het product zo risicovol was. Toch hebben noch Aangeslotene noch de bank een adviesgesprek met Consumenten gevoerd om de financiële situatie aan te passen. De bank voert de onderhavige beleggingsverzekering inmiddels niet meer. Aangeslotene heeft inderdaad de jaarlijkse overzichten niet ontvangen die de bank aan Consumenten verstrekt heeft.

- Consumenten verwijzen naar Rechtbank Haarlem 17 juni 2009, LJN: B17834.

- Inmiddels is ruim € 22.000,- aan premie ingelegd, maar bedraagt de waarde nog geen € 10.000,-. Consumenten hadden nu ongeveer € 61.000,- aan waarde mogen verwachten. Om dat te bereiken was gedurende negen jaar na de vier hoge premiestortingen jaarlijks een extra premie van € 2.960,- vereist. De schade zou dan € 26.460,- bedragen. De schade laat zich echter moeilijk vaststellen, maar uiteraard zal een vergoeding krachtens de compensatieregeling daarop in mindering moeten worden gebracht.

4.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.

- In 1998 hebben Consumenten aan Aangeslotene om advies gevraagd bij het financieren van de aankoop van een woning. Het te lenen bedrag bedroeg f 360.000,-. Aangeslotene heeft een aantal offertes aangevraagd en in gesprekken met Consumenten heeft zij aandacht gegeven aan de vraag of de lening zou worden terugbetaald via sparen of via beleggen. In 1998/9 werden door de marktsituatie nog nauwelijks spaarhypotheken afgesloten, maar praktisch alleen beleggingshypotheken. Daarbij heeft zij aan hen meegedeeld dat bij beleggen het rendement onzeker is. Zij heeft beslist niet aan hen meegedeeld dat bij beleggen slechts over een klein gedeelte risico werd gelopen. Voorts bleek uit alle aan Consumenten uitgereikte bescheiden dat het een beleggingsverzekering betrof.

- Consumenten kozen vervolgens wegens de lage maandlasten voor de offerte van de bank. Zij kozen daarbij een 100% belegging in een fonds dat toen goede resultaten te zien gaf. De door de bank gebruikte programmatuur ging destijds bij belegging in aandelen uit van een prognoserendement van 11%. Het vereiste rendement van 11% was destijds een alleszins aanvaardbaar uitgangspunt. Het betrof een nettorendement. Andere aanbieders rekenden toen met nog hogere prognoserendementen. Ook de hoog-/laagconstructie en de premiebetaling gedurende 20 jaar waren destijds alleszins aanvaardbaar. Uit een oogpunt van zekerheid kozen Consumenten een doelkapitaal van f 700.000,-. Op basis van de destijds voor reëel gehouden rendementen mocht het behalen van het bedrag van f 360.000,- als alleszins realistisch worden beschouwd. Gekozen werd een hoog doelkapitaal, met de intentie om de hypotheek af te lossen op 65-jarige leeftijd. Wegens de looptijd van 30 jaar is gekozen voor beleggen, en dat leidde tot het profiel 'zeer offensief'. Later kon altijd nog naar sparen worden geswitcht.

- Geldverstrekkers gaven destijds geen inzicht in de kostenstructuur van een beleggingsverzekering, zodat uit de offerte niet duidelijk wordt welk deel van de premie voor

overlijdensrisicodekking wordt aangewend. Bij de door Consumenten gesloten beleggingshypotheek was een losse overlijdensrisicodekking niet mogelijk.

- Consumenten hebben de polis en de verzekeringsvoorwaarden rechtstreeks van de bank ontvangen. Aangeslotene heeft deze bescheiden niet ontvangen. Ook de jaarlijkse overzichten ontvingen Consumenten rechtstreeks van de bank. Aangeslotene weet dan ook niet wat Consumenten met hun beleggingen hebben gedaan en hoe deze beleggingen zich hebben ontwikkeld.

- Consumenten hebben destijds, nadat zij ook door kennisname van de productbrochure onderkenden dat er risico's aan verbonden zijn, voor een beleggingsverzekering gekozen. In deze brochure wordt erop gewezen dat het eindkapitaal veel hoger maar ook veel lager kan uitvallen dan het geleende bedrag. Aangeslotene heeft hen daarbij naar eer en geweten en overeenkomstig de toen geldende normen geadviseerd. Aangeslotene kreeg ter zake van het onderhavige product informatie van de bank respectievelijk de aan de bank gelieerde levensverzekeringmaatschappij. Ook zal zij de productinformatie uit 1996 hebben ontvangen.

- Aangeslotene behoeft destijds niet de mogelijkheid te onderkennen dat er per saldo gelden aan de verzekering zouden worden onttrokken of dat de beoogde aflossing van de hypotheek (bij voorbaat al) niet haalbaar zou blijken te zijn. Zij behoeft niet beducht te zijn op de mogelijkheid van een leeglooeffect.

- Dat het product niet de zekerheid biedt die Consumenten thans verlangen, kan hen reeds lang bekend zijn. Zij hebben evenwel nagelaten om tijdig actie te ondernemen. In 2004 heeft Aangeslotene contact met Consumenten gezocht, maar zij wezen dat af omdat hun schoonzoon ter zake deskundig was. Toen had kunnen worden bezien of reparatie nog mogelijk was. Zij hebben Aangeslotene pas op 8 september 2008 aansprakelijk gesteld. Op grond van artikel 3:310 BW is hun vordering dan ook verjaard. Voorts kan de Commissie op grond van artikel 10.1 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (Kifid) het geschil niet meer behandelen. Ook artikel 6:89 BW staat behandeling in de weg. In het midden kan dan blijven wat de schade van Consumenten is en in hoeverre die aan hun eigen schuld te wijten is.

- Aangeslotene heeft de overlegging door Consumenten van alle door hen en de bank met de Ombudsman uitgewisselde bescheiden en ook de door Consumenten van de bank ontvangen waardeoverzichten gevorderd en heeft in dit verband gewezen op de artikelen 21 en 843a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Consumenten hebben echter geweigerd om daaraan gevolg te geven, stellende dat de onderhavige procedure geen civiele procedure is. Ook dit moet consequenties voor hen hebben.

- De genoemde uitspraak van de Rechtbank te Haarlem betreft een ander geval, namelijk de kosten die een verzekeraar in rekening mag brengen.

5. Beoordeling

5.1 Aangeslotene heeft zich erop beroepen dat Consumenten te laat in actie zijn gekomen en haar pas op 8 september 2008 aansprakelijk hebben gesteld. Volgens Aangeslotene staan aan een behandeling van de zaak door de Commissie in de weg de artikelen 3:310 BW, 6:89 BW en artikel 10.1 van het inmiddels niet meer van kracht zijnde Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (Kifid).

5.2 De Commissie is echter van oordeel dat Aangeslotene een beroep op deze artikelen jegens Consumenten niet toekomt. Consumenten hadden bij aandachtige lezing uit de aan hen toegezonden jaaroverzichten over de jaren t/m 2006, en met name uit het hen begin 2008 toegezonden overzicht over 2007 volgens de zogenaamde modellen-X weliswaar kunnen ontlenen dat de waardeontwikkeling van hun beleggingsverzekering achterbleef bij de aan hen bij het tot stand komen van de verzekering gegeven prognose maar onweersproken door Aangeslotene is evenwel dat Consumenten pas in april 2008 van een medewerker van de bank vernamen dat dit product nooit aan hen verkocht had mogen worden en dat het beoogde doelvermogen door de slechte beleggingsresultaten niet gehaald zou worden. Met name is aannemelijk dat aan hen op dat moment pas inzicht is verschaft in de werking van het product en met name het hefboomeffect van de steeds toenemende overlijdensrisicopremie en de kosten, en dat zij toen pas hebben bemerkt dat de kans bestond dat zij door een aan hen destijds gegeven mogelijk onjuist advies met een aanzienlijke restschuld op hun hypotheek zouden blijven zitten. Onder die omstandigheden kan in redelijkheid niet gesteld worden dat Consumenten te laat in actie zijn gekomen. Vergelijk ook HR 8 februari 2013, LJN BY4600, r.o. 4.3.2.

5.3 De Commissie heeft de klachten te beoordelen op basis van de wet- en regelgeving, alsmede de binnen de branche algemeen gehuldigde inzichten, ten tijde van het geven van het advies en het tot stand komen van de overeenkomst. Dienaangaande stelt de Commissie het volgende vast.

5.4 Overeenkomsten als de onderhavige ter financiering van een woning zijn niet eenvoudig van aard. Het betreft een complex product, waarin verschillende componenten van financiering, belegging en verzekering gecombineerd zijn. Daarom moet er rekening mee gehouden worden dat de gemiddelde - niet met financiële en vermogensrechtelijke kwesties vertrouwde - consument niet in staat is op eigen kracht een compleet en realistisch beeld te krijgen van de uitwerking van deze (samengestelde) overeenkomsten.

Aan beleggingsverzekeringen met een daarin opgenomen dekking van het overlijdensrisico zijn risico's verbonden. Zo is er de beleggingsvorm waarvoor gekozen kan worden, welke in de onderhavige overeenkomst een aandelenfonds betreft. Er is in het algemeen de mogelijkheid dat deze belegging bij verkoop te weinig opbrengt om de afgesloten hypothecaire lening in te lossen, zodat een restschuld blijft bestaan.

Voorts wordt voor de vaststelling van de te beleggen premies uitgegaan van een prognoserendement. In de onderhavige overeenkomst was dit 11% netto per jaar hetgeen mogelijk in de jaren bij afsluiting wel gerealiseerd werd, maar waarvoor geen referentie bestond dat zulks ook op een lange termijn product met in casu een looptijd van 30 jaar ieder jaar dan wel gemiddeld ook behaald zou kunnen worden.

De gekozen constructie kent evenwel nog een ander nadeel. Naarmate de beleggingsresultaten slechter zijn, zal immers het verschil tussen het in de beleggingen aanwezige kapitaal en het verzekerde bedrag groter zijn. Dit grotere verschil - een groter risicokapitaal - komt tot uitdrukking in hogere overlijdensrisicopremies. Dat effect wordt versterkt naar mate de leeftijd van de verzekerde hoger is. Het bedrag dat bestaat uit de combinatie van de hoge overlijdensrisicopremie en de aan de beleggingsverzekering verbonden kosten, kan bovendien groter zijn dan de periodiek te betalen premie. Het negatieve verschil moet aan het belegde vermogen worden onttrokken, hetgeen weer van

invloed is op de risicopremie. Als gevolg hiervan kan de waarde van de beleggingsverzekering in de loop van de tijd aanzienlijk afnemen. Dit risico is nog groter in de laatste tien premievrije jaren. De waarde van de beleggingsverzekering zal dan onvoldoende zijn om de gesloten hypothecaire lening geheel af te lossen en de consument zal met een, mogelijk aanzienlijke, restschuld geconfronteerd worden. Het is zelfs mogelijk dat de waarde van de beleggingsverzekering tussentijds nihil wordt, met als gevolg dat de verzekering, waaronder de risicoverzekering, tussentijds beëindigd wordt en er in het geheel geen aflossing kan plaatsvinden. Dit mechanisme wordt getypeerd als het "hefboomeffect".

De specifieke risico's van aan een hypothecaire lening verbonden beleggingsverzekeringen als de onderhavige hadden ten tijde van het sluiten van

de in deze klacht bedoelde overeenkomst niet een zodanige aandacht in de media gekregen dat zij ook bij het ondeskundige publiek bekend verondersteld konden worden.

5.5 In haar uitspraak Nr. 90 van heden heeft de Commissie geoordeeld dat haar niet gebleken is dat de verzekeraar in het onderhavige geval op alle punten heeft gehandeld conform hetgeen de CRR 1998 voorschrijft. Wat betreft de CRR heeft de verzekeraar:

- niet meerdere voorbeeldrendementen en de aard ervan genoemd
- niet meerdere voorbeeldkapitalen en productrendementen vermeld
- niet de voorgeschreven "LET OP" - tekst (i.v.m. risico van beleggen) gebruikt
- niet de Verbondsbrochure CRR meegezonden met de offerte.

Voorts heeft de Commissie in die uitspraak overwogen dat in de toelichting bij de onderdelen q en s van het tweede lid van art. 2 van de Riav 1998 wordt opgemerkt dat met de in de CRR gegeven tekstblokken en rekenvoorbeelden aan de in de onderdelen q en s gestelde verplichtingen invulling wordt gegeven.

5.6 Deze voorschriften in de Riav 1998 en de CRR geven uitdrukking aan het in kringen van verzekeraars bestaande inzicht dat alle factoren die het uiteindelijke resultaat van de verzekering bepalen zo duidelijk en nauwkeurig mogelijk moeten worden toegelicht. Voorts dient de aanbieder van een beleggingsverzekering zich rekenschap te geven van mogelijke achterliggende doelen, zoals in het onderhavige geval de aflossing van een hypothecaire schuld.

5.7 In haar uitspraak Nr. 90 van heden heeft de Commissie verder geoordeeld dat de bank als professionele financiële dienstverlener zich ervan bewust behoorde te zijn dat de waarde van de door haar als onderdeel van een hypothecaire lening geoffreerde en door Consumenten vervolgens afgesloten beleggingsverzekering door achterblijvende beurskoersen, een met de leeftijd van Consumenten stijgende overlijdensrisicopremie en de kosten onvoldoende zou kunnen stijgen om hen in staat te stellen hun hypothecaire lening af te lossen. En voorts dat zij dan ook ervoor diende te zorgen dat het door haarzelf verspreide informatiemateriaal - zoals brochures, offertes - zodanig was opgesteld dat degene die overwoog een dergelijke overeenkomst aan te gaan in dat informatiemateriaal de nadrukkelijke waarschuwing aantrof, in bewoordingen die voor een breed en ondeskundig publiek begrijpelijk zijn, dat door het optreden van het onder 5.4 besproken hefboomeffect, afhankelijk van de ontwikkeling op de effectenmarkten, door de invloed van de overlijdensrisicopremie en de kosten, de kans aanwezig was dat na afloop van de verzekering de verzekeringsuitkering ontoereikend zou zijn om de gesloten hypothecaire lening geheel af te lossen. De Commissie heeft voorts overwogen dat dit te meer klemmt nu in artikel 7.5 van

de Algemene voorwaarden bij deze beleggingsverzekering is vermeld: 'Indien het belegd vermogen niet (meer) toereikend is om de verschuldigde kosten en risicopremies te onttrekken, dan zal de verzekeringsovereenkomst conform artikel 6.1 komen te vervallen.', welke polisvoorwaarden volgens opgave van de bank bij haar offerte zijn uitgereikt. Op de bank rustte dan ook, mede gezien haar nauwe relatie in concernverband met de verzekeraar, voorts de taak om erop toe te zien dat de hierboven vermelde voorschriften uit de Riav 1998 en de CRR voorafgaande aan of uiterlijk bij het tot stand komen van deze verzekering jegens Consumenten waren nageleefd.

5.8 In de hierboven onder 5.7 geschetste situatie, waarin de bank de offerte uitbracht en de bank de polisbescheiden buiten Aangeslotene om rechtstreeks aan Consumenten toezond, was Aangeslotene niet gehouden erop toe te zien dat de voorschriften van de Riav 1998 (en de CRR) werden nageleefd. Daarbij is van belang dat de Riav 1998 pas op 1 januari 1999 van kracht was geworden,

5.9 Wel rust niet alleen op de aanbieder, maar ook op een tussenpersoon die zoals in het onderhavige geval zijn bemiddeling verleent en adviseert bij de totstandkoming van dergelijke overeenkomsten, als professionele dienstverlener een *zelfstandige* taak de consument dienaangaande goed te informeren.

5.10 Aangeslotene heeft gesteld dat zij in verband met het financieren door Consumenten van de aankoop van een woning een aantal offertes heeft aangevraagd en in gesprekken met Consumenten aandacht heeft gegeven aan de vraag of de lening zou worden terugbetaald via sparen of via beleggen. In 1998/9 werden door de marktsituatie nog nauwelijks spaarhypotheken afgesloten, maar praktisch alleen beleggingshypotheken. De door de bank gebruikte programmatuur ging destijds bij belegging in aandelen uit van een netto prognoserendement van 11%. Uit een oogpunt van zekerheid kozen Consumenten een doelkapitaal van f 700.000,-. Op basis van de destijds voor reëel gehouden rendementen mocht het behalen van het bedrag van f 360.000,- als alleszins realistisch worden beschouwd. Gekozen werd voor een hoog-/laagconstructie, met een hoge premie in de eerste vier jaren, en een premiebetaling gedurende de eerste twintig jaar, met het doel om snel een hoog rendement te behalen. Daarbij heeft zij, aldus nog steeds Aangeslotene, hen meegedeeld dat bij beleggen het rendement onzeker is.

5.11 Dat sprake was van een beleggingsverzekering bleek naar het oordeel van de Commissie reeds uit de aan Consumenten verstrekte offerte, die vermeldt dat zij met deze verzekering vermogen opbouwen waarmee 'u de hypotheek geheel of gedeeltelijk kunt aflossen', dat het prognoserendement van de beleggingen 11,00% is, dat het portefeuillemodel 'zeer offensief' is en dat 'het doelvermogen kan variëren afhankelijk van het daadwerkelijk gerealiseerde rendement'. Het had weliswaar voor Consumenten reeds hieruit duidelijk kunnen zijn geworden dat de overeenkomst niet zonder risico zou zijn, maar dat neemt niet weg dat op Aangeslotene als adviseur een zelfstandige verplichting rustte Consumenten gedetailleerd over het bij dit product essentiële beleggingsrisico te informeren, zeker nu uit de Consumenten ter beschikking gestelde bescheiden niet bleek dat zelfs het risico bestond dat de verzekering geheel of grotendeels leeg zou lopen.

5.12 Wat betreft de informatieverstrekking omtrent het hefboomeffect acht de Commissie het van belang dat in de voorhanden, door de verzekeraar respectievelijk de bank verstrekte informatie, ook in de specifiek voor de tussenpersoon bestemde instructie,

geen informatie over het hefboomeffect is opgenomen, terwijl over de werking van het hefboomeffect eind jaren negentig, anders dan nu het geval is, nog niet of nauwelijks iets bekend was. De verantwoordelijkheid voor het niet onder de aandacht brengen van deze specifieke producteigenschap heeft de Commissie in haar uitspraak Nr. 90 bij de aanbieder van het (samengestelde) product gelegd.

5.13 Nu Aangeslotene tekortgeschoten is in de naleving van haar informatieverplichtingen jegens Consumenten oordeelt de Commissie - alle omstandigheden genoemd in r.o. 5.3 tot en met 5.12 meewegend - naar billijkheid dat Aangeslotene de door haar genoten provisie, door de Commissie naar billijkheid geschat op een bedrag van € 3.267,- (2% van het hypotheekbedrag), aan Consumenten dient te betalen.

5.14 Al hetgeen partijen verder nog hebben gesteld, kan niet tot een andere beslissing leiden en zal verder onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat Aangeslotene binnen één maand na de dag van verzending aan partijen van een afschrift van dit bindend advies aan Consumenten een bedrag van € 3.267,- zal betalen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.